

تصمیمات قضائی

۱ - حقوقی

حکم شماره ۱۹۴۴ هیئت عمومی دیوانعالی کشور
۲۹/۱۱/۱۰

«منظور از اولین جلسه دادرسی آنچنان جلسه‌ایست که موجبات قانونی طرح و استماع دعوی طرفین فراهم باشد و اگر بجهتی از جهات جلسه‌مذبور تجدید شود جلسه یا جلسات بعدی جلسه اول محسوب نمی‌گردد».

کسی دادخواستی بطریفیت یکنفر بخواسته ۸۳۱۶ دلار مقوم بمبلغ ۶۱۲۷۰۰ ریال پدادگاههای شهرستان تقدیم و خلاصه چنین توضیح داده که بموجب دو برگ صورتحساب عدد صندوق چراغ توری بیکنفر در اتریش سفارش داده فروشنده هم کالا را پسته‌بندی کرده و برای خریدار بایران فرستاده و کالای مذبور بموجب دو برگ بیمه‌نامه نزد پکی از شرکتهای بیمه در قبال حريق و غیره بیمه بوده و وجه بیمه هم پرداخته شده بعده حمل کالا بسمت ایران کشتی تاییان که کالا با آن حمل شده بوده در حوالی جزیره بحرین با یک تانکر ایتالیائی تصادف و کالا سوخته و از بین رفته و جریان بشرکت بیمه اطلاع داده شده و با وجود ارسال اظهارنامه شرکت حاضر پرداخت نشده است و درخواست کرده دادگاه شرکت خوانده را ملزم پرداخت خواسته و خسارات وارد بنماید - شعبه هفتم دادگاه شهرستان تهران با حضور وکیل خواهان و وکیل شرکت خوانده وارد در رسیدگی شده و ضمن رد ایراد وکیل خوانده درباب عدم اهلیت خواهان دراقامه دعوی بمناسبت واگذار کردن حق خود بدیگری ایراد دیگر وکیل خوانده را در قسمت مرور زمان باستانادقانون بیمه و در نظر گرفتن تاریخ وقوع حادثه و تاریخ طرح دعوی وارد دیده و دعوی اقامه شده را بعلت مرور زمان رد نموده و برایر پژوهشخواهی خواهان شعبه دوازدهم دادگاه استان قرار مذبور را تأیید و از این رای فرجام خواسته شده شعبه ششم دیوانعالی کشور در جلسه ۳۸/۱۲/۱۵ بدرخواست فرجمی رسیدگی و استدلال دادگاه را باینکه جلسه ۳۸/۳/۱۲ جلسه اول دادرسی بوده و در آن جاسه ایراد مرور زمان شده است صحیح ندانسته و بعنوان اینکه جلسه اولی ۳۷/۷/۳۰ بوده و در آن جلسه راجع باعتبار وکالت ذامه وکیل فرجام خوانده بحث شده و بالاخره جلسه تجدید شده و در جلسه اولی در مرور زمان ایرادی بعمل نیامده است و رأی دادگاه مطابق محتویات پرونده نیست آنرا مخدوش تلقی و با نقض رأی رسیدگی مجدد را بشعبه صادر کننده قرار ارجاع نموده بعده شعبه دوازدهم دادگاه استان بشرح رأی فرجام خواسته بجهاتیکه در رأی خود بآن استناد کرده و بخلاصه اینکه جلسه مرورخه ۳۷/۷/۳۰ دادگاه بدوى بر اثر ایراد وکیل خواهان بوکالت وکیل خوانده بتراضی طرفین تجدید شده و جلسه ۳۷/۹/۳۰ هم که باز همان ایراد

تصمیمات قضائی

وکیل خواهان بوکالت وکیل و سمت مدیر شرکت مطرح بوده بواسطه انقضاء وقت با اعلام محفوظ بودن حق ایرادات تجدید گردیده وقت دیگر هم که تاریخ آن ۳۷/۱۲/۱۶ بوده ایراد وکیل خواهان بوکالت وکیل رد و در این جلسه وکیل خوانده اصول مدارک را خواسته و وکیل خواهان برای ارائه اصول اوراق درخواست تجدید جلسه کرده وکیل خوانده هم بشرط اینکه ایرادات و دفاع او محفوظ باشد با تجدید جلسه موافقت و در جلسه مجدد که دادرسی صورت گرفته درواقع جلسه اولی دادرسی بوده ایراد مرور زمان شده است که بر موقعیت آن ایرادی وارد نیست بنا بهجهات مرقومه استدلال دادگاه پذوی را در قسمت شمول مورد بماده ۳۶ قانون نیمه موجه دانسته و آنرا تائید نموده وکیل خواهان بعد از رویت رأی بطوریکه در مقده گزارش اشاره شده از آن فرجام خواسته و در لایحه مشروح و مفصل خودکه موقع طرح پرونده قرائت خواهد شد خلاصه اعتراض کرده همانطوریکه دیوانعالی کشور تشخیص داده جلسه اولی دادرسی ۳۷/۷/۲ بوده و تجدید آن جلسه بشاهدت محتويات پرونده بتراضی نبوده است و در جلسه ۳۷/۹/۳۰ هم خود دادگاه ایراد کرده و کالت نامه وکیل طرف را ناقص تشخیص و دستور داده مراتب بشرکت خوانده اختصار شود در صورتیکه دادگاه مکلف بوده در همان جلسه ۳۷/۷/۳۰ وارد رسیدگی شده و رأی خود را صادر نماید و عمل دادگاه بدی در تجدید جلسه برخلاف ماده ۱۲۷ قانون آئین دادرسی و دادگاه حق نداشته بدون وجود تراضی جلسه را تجدید نماید و دادگاه ملزم بوده اظهارات طرفین را استماع نماید و راجع بحفظ حق ایراد هم دادگاه که بآن تکیه کرده علی اصول حق فقط ایراد را برای هیچیک از طرفین دعوی ندارد و اینکه دادگاه در بند چهارم قرار نوشته در وقت دیگر ایراد وکیل خواهان راجع بوکالت وکیل رد شده وکیل خوانده ملاحظه اصول اوراق را خواسته و درخواست تجدید وقت کرده وکیل خوانده با شرط بقاء حق ایرادات موافقت کرده صحیح نبوده و در قسمت ابراز اصول اوراق برخلاف آنچه محکمه در قرار نوشته اظهار داشتم ابراز اصول در جلسه سوم دادرسی موردنی نداشته و موجبی برای انجام این تقاضا نیست ولی دادگاه گرفته شده چون قسمتی اصول را داده و اظهار داشته حال که چنین تصمیمی از طرف دادگاه گرفته شده چون قسمتی از اصول اوراق حاضر نیست بعداً ابراز خواهم کرد و موقعی که طرف درخواست اصول استاد را مینماید این تقاضا درواقع ورود در ماهیت دعوی و اعتراض زیر ایرادات دیگر از جمله مروز زمان است و خواسته اصول مدارک برای انکار یا تردید است و ملازمه با دعوی مروز زمان ندارد که خواسته باشد بعداز ملاحظه اوراق مروز زمان ایراد کند بهر حال تشخیص دادگاه را در جلسه اولی دادرسی و صدور قرار را بکیفیت متدرجه در آن برخلاف قانون اعلام و درخواست نقض آنرا نموده و با ابلاغ نسخه دوم دادخواست فرجامی و لایحه اعتراضی بوکیل خوانده و وصول پاسخ رسیدگی بشعبه ششم دیوانعالی ارجاع گردیده است.

جلسه هیئت عمومی دیوانعالی کشور در تاریخ ۲۵ آبانماه ۱۳۴۹ بریاست رئیس کل دیوانعالی کشور و با حضور معاون اول دادستان کل کشور و آفایان رؤسای و مستشاران

شعب.

تشکیل پس از طرح و قرائت گزارش پرونده مربوط و مذاقه در آن با کسب نظریه

تصمیمات قضایی

آقای معاون اول دادستان کل مبنی بر تقضی رأی فرجم خواسته مشاوره نموده باکثیریت
بشرح زیر رأی میدهند :

رأی هیئت عمومی - بر حسب مفهوم و مستفاد از مواد ۱۲۳ و ۱۳۶ و ۱۴۴ و ۱۴۷ تا ۱۴۷ آئین دادرسی مدنی منظور ازاولین جلسه دادرسی آنچنان جلسه‌ای است که موجبات قانونی طرح و استماع دعوی طرفین فراهم باشد بدیهی است در صورتیکه بجهتی از جهات جلسه مذبور تجدید شود جلسه یا جلسات بعدی جلسه اول محسوب نمیگردند در مورد بحث نیز بشرح پرونده اولین جلسه سی ام شهرماه ۱۴۳۷ بوده که در آن جلسه راجع باعتبار وکالتname وکیل شرکت سهامی بیمه بازرگانان بحث شده و ایراداتیکه میباشد مطابق موازین قانونی در جلسه اولی اظهار گردد باید در همین جلسه اظهار شود واستدلال دادگاه بشرح قرار مورد تقاضای فرجم که جلسه مذبور جلسه اولی نبوده و جلسه دوازدهم خرداد ماه ۱۴۳۸ جلسه اولی است صحیح نیست و قبول ایراد در جلسه اخیر الذکر برخلاف ماده ۴۰ آئین دادرسی بوده و بجهات مرقومه قرار فرجم خواسته مخدوش است و باکثیریت آراء وفق ماده ۵۵۹ آئین دادرسی مدنی شکسته میشود و رسیدگی مجدد با دادگاه صادر کننده قرار خواهد بود و دادگاه مذبور مکلف است که مطابق ماده ۷۶۵ آئین دادرسی مدنی از نظر دیوانعالی کشور (هیئت عمومی) رفتار نماید .

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی